Poznań, dnia 3 stycznia 1938 r.

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 1

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

1

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNANSKIEGO

z dnia 30 grudnia 1937 r.

o zwalczaniu pryszczycy.

W związku z obecnym stanem pryszczycy w państwie ościennym, jak również z uwagi na stwierdzenie pryszczycy w miejscowości Krzyżowniki, gminy Rychtal, powiatu Kępno, na zasadzie postanowień art. 108 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19. I. 1928 roku o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86), art. 2, 9, 41 i 42 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 28. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 132, 153—169 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Ref. Roln. z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) oraz przepisów §§ 20 i 22 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 12. VI. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 597), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Ref. Roln. z dnia 20. X. 1932 r. w sprawie nadzoru weterynaryjnego (Dz. U. R. P. Nr 111, poz. 922), jak również na podstawie postanowień pozycji — „F" załącznika Nr II do polsko-niemieckiej umowy o ułatwieniach w małym ruchu granicznym z dnia 22. XII. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 101/33, poz. 771) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Wstrzymuję ruch graniczny zwierzętami racicowymi (bydło rogate, owce, kozy i świnie), częściami takich zwierząt i wytworami zwierzęcymi, tudzież przedmiotami mogącymi być nośnikiem zarazy (pasza objętościowa, słoma, nawóz, mierzwa itp.) na całym polsko-niemieckim odcinku granicznym Województwa Poznańskiego.

§ 2.

W celu zwalczania pryszczycy i niedopuszczenia do dalszego jej rozwlekania na obszarze Województwa Poznańskiego ustanawiam okręg zapowietrzony oraz okręg zagrożony pryszczycą.

I. Okręg zapowietrzony.

§ 3.

Do okręgu zapowietrzonego pryszczycą włączam osiedle Krzyżowniki, gminy Rychtal, powiatu Kępno.

§ 4.

Na granicy okręgu zapowietrzonego przy drogach publicznych, przejazdach i przejściach, należy umieścić w miejscach widocznych tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pryszczyca — Okręg zapowietrzony. Wprowadzanie (wpędzanie, wwożenie) i przeprowadzanie zwierząt racicowych — zakazane".

§ 5.

Drogi, prowadzące i przechodzące wzdłuż granicy okręgu zapowietrzonego, winny być zamknięte dla przeprowadzania zwierząt racicowych.

§ 6.

Wywożenie z okręgu zapowietrzonego, jak również załadowywanie zwierząt racicowych na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych w okręgu zapowietrzonym jest zakazane.

Na wyjątki w celu natychmiastowego uboju starosta może zezwolić pod warunkiem, że wszystkie zwierzęta racicowe zagrody, z której zwierzęta mają być wywiezione, zostaną na 24 godziny przed wywozem zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane o pryszczycę.

Przewóz do rzeźni (miejsca uboju), stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji kolejowych lub przystani wodnych do rzeźni, winien odbyć się na szczelnych wozach lub innych środkach przewozowych. Zatrzymywanie takiej przesyłki w drodze, jako też dopuszczanie do bezpośredniego lub pośredniego stykania się zwierząt z innymi zwierzętami racicowymi jest zakazane. W razie potrzeby Starosta może zarządzić konwojowanie takich przewozów.

Równocześnie z udzieleniem zezwolenia na wywóz koleją lub statkiem zwierząt racicowych starosta winien powiadomić o tym zawiadowcę kolejowej stacji nadania — względnie kierownika przystani wodnej — i zarząd rzeźni, a jeżeli zwierzęta mają być skierowane do innego powiatu, uzyskać przedtem zgodę właściwego starosty oraz zawiadomić go (telefonicznie, telegraficznie) o udzieleniu zezwolenia celem zarządzenia odpowiednich środków ostrożności. Wagony przewozowe lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Zwierzęta z okręgu zapowietrzonego pryszczycą". Do listu przewozowego należy dołączyć pozwolenie na przewóz.

Zwierzeta takie wolno wyładowywać tylko na stacjach, oznaczonych w zezwoleniu i w liście przewozowym. Przeładowanie lub skierowanie do innych stacji jest wzbronione.

Wozy, wagony i statki, którymi zwierzęta racicowe zostały przewiezione, jak również rampy, narzędzia i przedmioty, używane przy załadowaniu i wyładowaniu, tudzież osoby, zatrudnione przy przewozie, podlegają oczyszczeniu i odkażeniu według przepisów §§ 3, 5, 6, 9 i 13 załącznika Nr 2 do wyż. wspomnianego rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r.

Na wywóz zaś zwierząt podejrzanych o zarażenie się do rzeźni publicznej lub wywozowej, znajdujących się na obszarze innego Województwa może zezwolić tylko Urząd Wojewódzki.

§ 7.

Na wywóz zwierząt racicowych z okręgu zapowietrzonego na cele użytkowe może w drodze wyjątku — zezwolić tylko Urząd Wojewódzki.

§ 8.

Wszystkie zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy, świnie) w okręgu zapowietrzonym muszą być trzymane w oborze wzgl. chlewie; na wyjątki (pracę w polu lub wypuszczanie na pastwisko) zezwolić może Starosta.

§ 9.

Mleko wolno wywozić z okręgu zapowietrzonego dopiero po dostatecznym wyjałowieniu. Starosta może zezwolić na wywóz mleka niewyjałowionego do takich mleczarń, w których wyjałowienie mleka jest zapewnione.

Mleko należy uznać za dostatecznie wyjałowione:

a) po nagrzaniu na ogniu aż do zagotowania,
b) po nagrzaniu do 85° C parą wodną,
c) po nagrzaniu do 70° C i utrzymaniu w tym stopniu nagrzania w przeciągu pół godziny.

§ 10.

Wprowadzanie (wpędzanie, wwożenie) zwierząt racicowych do okręgu zapowietrzonego, jakoteż przeprowadzanie (przepędzanie, przewożenie) takich zwierząt przez ten okręg jest zakazane. Na wprowadzenie zwierząt racicowych rzeźnych może zezwolić starosta pod warunkiem, że zwierzęta będą dostawione wprost do rzeźni (miejsca uboju) na wozach lub koleją.

Na wprowadzanie zwierząt hodowlanych i użytkowych w razie koniecznych potrzeb gospodarczych może zezwolić tylko Urząd Wojewódzki.

II. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pryszczycą, do którego wcielam:

a) cały obszar powiatu Czarnków, Kępno i Rawicz,
b) cały obszar wyszczególnionych niżej gmin wiejskich i miejskich następujących powiatów:

L. p.	Nazwa powiatu	Nazwa gminy		Uwagi
		wiejskiej	miejskiej	
1.	Chodzież	a) Chodzież b) Kaczory c) Ujście	a) Chodzież b) Ujście	
2.	Krotoszyn	a) Kobylin b) Krotoszyn c) Sulmierzyce d) Zduny	a) Kobylin b) Krotoszyn c) Sulmierzyce d) Zduny	
3.	Leszno	a) Brenno b) Rydzyna c) Święciechowa d) Włoszakowice	a) Leszno b) Rydzyna	
4.	Międzychód	a) Łowyń b) Międzychód c) Sieraków	a) Międzychód b) Sieraków	
5.	Nowy Tomyśl	a) Miedzichowo b) Zbąszyń	a) Zbąszyń	prócz stacji kolejowej w Zbąszyniu
6.	Ostrów Wlkp.	a) Czarnylas b) Daniszyn c) Granowiec d) Mikstat e) Odolanów f) Przygodzice g) Sieroszewice Nowe	a) Mikstat b) Odolanów	
7.	Wolsztyn	a) Kopanica b) Przemęt c) Siedlec d) Wolsztyn	a) Wolsztyn	
8.	Wyrzysk	a) Łobżenica b) Wysoka	a) Łobżenica b) Miasteczko c) Wysoka	

§ 12.

W obrębie okręgu zagrożonego pryszczycą zakazuję puszczania zwierząt racicowych samopas poza obręb zagrody.

§ 13.

Wypędzanie zwierząt racicowych na wspólne pastwiska lub pojenie ich we wspólnych wodopojach uzależniam od uprzedniego uzyskania zezwolenia Urzędu Wojewódzkiego.

§ 14.

1. Wywóz (wyprowadzanie, wypędzanie, wynoszenie) zwierząt racicowych poza obszar okręgu zagrożonego jest wzbroniony.

2. Na wywóz zwierząt racicowych z okręgu zagrożonego utworzonego w powiecie Chodzież, Czarnków, Kępno, Krotoszyn, Ostrów Wlkp., Rawicz i Wyrzysk może udzielić zezwolenia tylko Urząd Wojewódzki. Zezwolenie takie może być udzielone m. in. pod warunkiem, że zwierzęta przeznaczone są na bezpośredni ubój w jednej z rzeźni położonych na obszarze Województwa Poznańskiego, posiadających bezpośrednie połączenie torem kolejowym.

3. Na wywóz zwierząt racicwych z okręgów zagrożonych innych powiatów zezwolić może właściwy Starosta m. i. pod warunkiem, że zwierzęta przeznaczone są na bezpośredni ubój w jednej z rzeźni położonych na obszarze Województwa Poznańskiego, posiadających bezpośrednie połączenie torem kolejowym.

4. Wywóz (wyprowadzanie, wypędzanie, wynoszenie) zwierząt racicowych z okręgów zagrożonych na obszar innych województw jest wzbroniony.

§ 15.

Dla aprowizacji miejscowej ludności gmin, wcielonych do poszczególnych okręgów zagrożonych zezwalać może właściwy Starosta na zakup w okręgu zagrożonym danego powiatu, w którym zwierzę, pochodzące z tego samego okręgu zagrożonego, ma być poddane ubojowi, pod następującymi warunkami:

a) że w świadectwach miejsca pochodzenia wymieniona będzie rzeźnia, do której zwierzę racicowe ma być doprowadzone celem natychmiastowego uboju,
b) że takie zwierzęta racicowe dostarczane będą samochodem lub wozem, na koszt strony, pod konwojem osoby wyznaczonej w tym celu przez właściwą gminę do oznaczonej w świadectwie miejsca pochodzenia rzeźni, której Zarząd pokwituje odbiór i zabicie tych zwierząt.

Zwierzęta racicowe dostarczane w celach aprowizacyjnych do okręgu zagrożonego i przez ten okręg winny być przewożone jedynie na szczelnych wozach, samochodach, koleją lub statkiem.

§ 16.

Na wywóz zwierząt racicowych, hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego w drodze wyjątku może zezwolić tylko Urząd Wojewódzki.

Przepisy ogólne.

§ 17.

W miejscowości zapowietrzonej, okręgu zapowietrzonym i zagrożonym pryszczycą (§§ 3 i 11) zakazuję:

a) odbywania targów na zwierzęta racicowe z wyjątkiem targów urządzanych przy rzeźniach publicznych na zwierzęta rzeźne, które na czas trwania niebezpieczeństwa pryszczycy podlegają ograniczeniom przewidzianym w przepisach § 157 rozporządzenia Min. Roln. z 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167),
b) prowadzenia handlu domokrążnego zwierzętami racicowymi oraz handlu domokrążnego drobiem,
c) urządzania przetargów na zwierzęta racicowe z wyjątkiem zwierząt, pozostających w zagrodzie co najmniej od trzech miesięcy,
d) urządzania publicznych pokazów zwierząt racicowych, spędów zwierząt racicowych itp.,
e) oddawania mleka niedostatecznie wyjałowionego z mleczarń, otrzymujących mleko z różnych gospodarstw do zagród, w których znajdują się zwierzęta racicowe, jak również zużytkowania na karmę dla własnych zwierząt racicowych we własnym gospodarstwie mleka niewyjałowionego,
f) wydawania świadectw miejsca pochodzenia dla zwierząt racicowych, co do których nie uzyskano uprzednio zezwolenia wymaganego na ich wyprowadzenie lub wywóz.

§ 18.

Koszty badania lekarsko-weterynaryjnego w wypadkach wywozu zwierząt racicowych, które obliczać należy wg taryfy opłat za badania ustalonej rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dn. 23. III. 1928 (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 409) — ponoszą osoby zainteresowane (strony).

§ 19.

Dostawa i odbiór mleka z mleczarń publicznych.

1. Mleczarnie otrzymujące mleko z różnych gospodarstw (publiczne), położone w miejscowości zapowietrzonej, okręgu zapowietrzonym lub zagrożonym pryszczycą, o ile nie odpowiadają wymogom przepisów § 18 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 12. VI. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 597) podlegają zamknięciu.

2. Do wnętrza mleczarni (hal) ani też na pomosty mleczarni (o ile istnieją) nie wolno pod żadnym pozorem wchodzić osobom postronnym

(obcym) a zwłaszcza osobom dostarczającym wzgl. odbierającym mleko. W tym celu pomosty względnie wejścia do mleczarni należy odpowiednio zabezpieczyć (np. przez ustawienie bariery) oraz umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i czytelnym napisem: „Wstęp do mleczarni i na pomost (o ile ten istnieje) osobom obcym policyjnie wzbroniony".

3. Bańki (naczynia), dostawione z mlekiem do mleczarń publicznych, mają być przez osoby, które je dostawiły, stawiane na pomostach mleczarń, gdzie takich nie ma, w wejściach (drzwiach) mleczarni po czym personel mleczarni, nie stykając się z osobami dostarczającymi mleko, winien zabrać je z pomostów wzgl. wejść i wnieść do wnętrza mleczarni.

4. Mleko wydawane z mleczarni musi być bezwarunkowo uprzednio dostatecznie wyjałowione w sposób ustalony w przepisach § 9 niniejszego rozporządzenia.

5. Użytkowanie na karmę niewyjałowionego mleka dla zwierząt racicowych posiadacza mleczarni jest wzbronione.

6. Bańki (naczynia) przed wydaniem z mleczarni muszą być tak z zewnątrz jak i wewnątrz należycie oczyszczone, a następnie odkażone przez:

a) włożenie na przeciąg 2 minut do naczynia z wrzącą wodą lub do gorącego 3% wodnego roztworu sody (3 kg na 100 litrów wody), przy czym winny być one całkowicie wraz z nakrywkami zanurzone w płynie — albo

b) dokładne wyszorowanie powierzchni zewnętrznej i wewnętrznej jak i nakrywek płynem wymienionym pod lit. a).

Oczyszczone i odkażone w powyższy sposób bańki (naczynia) winien personel mleczarni ustawić na pomoście wzgl. u wejścia do mleczarni i to w ten sposób, by nie mogły się one zetknąć z bańkami (naczyniami) dostawianymi do mleczarni z mlekiem.

7. Pomost wzgl. wejścia do mleczarni jak również miejsce postoju wozów mleczarskich, muszą być codziennie przed rozpoczęciem i natychmiast po ukończeniu czynności związanych z przyjmowaniem i wydawaniem mleka, dokładnie oczyszczone i odkażone przez obfite zlanie mlekiem wapiennym lub przez posypanie sproszkowanym, niegaszonym wapnem.

8. Wnętrze mleczarni, jak również wszelkie narzędzia i sprzęty, z którymi mleko niewyjałowione miało styczność, należy po każdorazowym ich użyciu dokładnie oczyścić przez wyszorowanie gorącym 3% roztworem sody.

9. W razie niestosowania się do powyższych przepisów, powiatowa władza administracji ogólnej może dla ścisłego wykonania tych przepisów (2—8) wyznaczyć na koszt mleczarni osobę stałego nadzorowania. Osoba ta ma być stale obecną w mleczarni przez czas dostawy i odbioru mleka z mleczarni oraz dopilnować należytego wykonywania powyższych środków ochronnych.

§ 20.

Przekroczenia rozporządzenia niniejszego karane będą na zasadzie postanowień rozdziału VII — Postanowienia karne — przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673).

§ 21.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie i obowiązuje aż do odwołania.

Równocześnie uchylam rozporządzenie moje z dnia 22. XII. 1937 r. o pryszczycy w państwie ościennym ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 54, poz 854.

Wojewoda: (—) A. Maruszewski.

2

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 30 grudnia 1937 r.

w sprawie egzaminu z podkownictwa dla osób, które nie ukończyły szkoły lub kursu kucia koni.

Na zasadzie przepisów § 21 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 1. X. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 803) w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych osób, trudniących się samodzielnie kuciem koni (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 334), naznacza się na dzień 8. I. 1938 r. o godz. 9-ej rano egzamin z podkownictwa przed Państwową Komisją Egzaminacyjną dla osób, które nie ukończyły szkoły lub kursu kucia koni.

Egzamin ten odbędzie się w kuźni p. L. Pacholskiego w Poznaniu przy ul. Dąbrowskiego nr 32.

Kandydaci dopuszczeni do składania egzaminu na skutek wniesionych podań zostaną osobnym pismem zawezwani do stawienia się.

(—) Grochowski, Ref. Wet.
w z. Woj. Inspekt. Wet.

3

OGŁOSZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 24 grudnia 1937 r.

o uznaniu obwodu rybackiego jezioro Gorzyńskie na strudze bez nazwy Nr 2 w dorzeczu rzeki Warty za obwód rybacki własny.

Podaje się do wiadomości, że na wniosek p. Gertrudy Willich z Gorzynia, powiatu międzychodzkiego, prawomocną decyzją Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego z dnia 13 listopada 1937 r. Nr R. R. V 3/254, wydaną na mocy

art. 34 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 357), obszar wody otwartej obwodu rybackiego jezioro Gorzyńskie na strudze bez nazwy Nr 2 w dorzeczu rzeki Warty, ustalonego orzeczeniem Wojewody Poznańskiego z dnia 5 sierpnia 1937 r. Nr R. R. V 3/228/37 (Pozn. Dz. Woj. Nr 36, poz. 498), został uznany za obwód rybacki własny.

Za Wojewodę:

(—) K. Szuszkiewicz, w z. Naczelnika Wydziału.

4

POSTANOWIENIE CENTRALNEJ KOMISJI OSZCZĘDNOŚCIOWO-ODDŁUŻENIOWEJ DLA SAMORZĄDU PRZY MINISTRZE SKARBU W WARSZAWIE.

Centralna Komisja Oszczędnościowo-Oddłużeniowa dla Samorządu na posiedzeniu w dniu 25 listopada 1937 r. po ustaleniu, że przeciwko uchwalonym przez Centralną Komisję Oszczędnościowo-Oddłużeniową dla Samorządu nowym planom oddłużenia gmin miejskich: Gniewkowa, Chodzieży, Koronowa, Mroczy, Śremu, Kostrzyna i Szubina nikt z interesowanych nie wniósł sprzeciwu, stwierdza na podstawie przepisu art. 21 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 24. X. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 846) w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14. XI. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 506), że plany oddłużenia gmin miejskich: Gniewkowa, Chodzieży, Koronowa, Mroczy, Śremu, Kostrzyna i Szubina, ogłoszone w Nrze 31 Poznańskiego Dziennika Wojewódzkiego z dnia 17 lipca 1937 r., są prawomocne i stanowią układy obowiązujące strony jak układ w sądowym postępowaniu układowym.

Warszawa, dnia 26 listopada 1937 r.

Sekretarz generalny:

(—) Michał Kaczorowski.

Przewodniczący:

(—) Dr Maurycy Jaroszyński.

5

POSTANOWIENIE CENTRALNEJ KOMISJI OSZCZĘDNOŚCIOWO-ODDŁUŻENIOWEJ DLA SAMORZĄDU PRZY MINISTRZE SKARBU W WARSZAWIE.

Centralna Komisja Oszczędnościowo-Oddłużeniowa dla Samorządu na posiedzeniu w dniu 26 listopada 1937 r. po ustaleniu, że sprzeciw Jakuba Pituły, zamieszkałego w Szamotułach, przeciwko planowi oddłużenia gminy wiejskiej Budzyń, uchwalonemu przez Centralną Komisję Oszczędnościowo-Oddłużeniową dla Samorządu na posiedzeniu w dniu 22 czerwca 1937 r., został wniesiony przed ogłoszeniem planu oddłużenia i odnosi się do wierzytelności nie objętej planem oddłużenia, postanawia na podstawie przepisu art. 21 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. X. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 846) w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14. XI. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 506), sprzeciw ten pozostawić bez rozpoznania oraz stwierdza, że plan oddłużenia gminy wiejskiej Budzyń, ogłoszony w Nrze 37 Poznańskiego Dziennika Wojewódzkiego z dnia 28 sierpnia 1937 r. jest prawomocny i stanowi układ obowiązujący strony jak układ w sądowym postępowaniu układowym.

Warszawa, dnia 26 listopada 1937 r.

Sekretarz generalny:

(—) Michał Kaczorowski.

Przewodniczący:

(—) Dr Maurycy Jaroszyński.

6

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO SZUBIŃSKIEGO

z dnia 23 grudnia 1937 r.

w sprawie uchylenia zarządzeń dotyczących pomoru i zarazy świń.

Z powodu zlikwidowania pomoru i zarazy świń w maj. Pińsko, uchylam zarządzenie moje z dnia 30 września 1937 r., ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 16-go października 1937 r. Nr 44, poz. 649.

Starosta Powiatowy: (—) Dąbrowski.

7

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREMSKIEGO

z dnia 16 grudnia 1937 r.

o zwalczaniu zarazy świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy świń w maj. Rogalin gm. Kórnik na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również za-

rządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr W. XI. 4/62 z dnia 16. IV. 1935 r., zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną zarazą świń, stanowi maj. Rogalin gm. Kórnik. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony zarazą świń, do którego włączam wszystkie zagrody, wchodzące w skład gromady Rogalin i Świątniki gm. Kórnik, o ile w zagrodach tych trzymane są świnie.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Zaraza świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa zarazy świń, podlegają należytemu oczyszczeniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechowywać w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. Gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odn. zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego,
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Zaraza świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno

wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni — winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażaniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam miejscowości Rogalin i Świątniki.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Zaraza świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń,
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu,
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Mgr Nowak, Referendarz.

8

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREMSKIEGO

z dnia 16 grudnia 1937 r.

w sprawie wygaśnięcia wścieklizny u psów.

Wobec wygaśnięcia wścieklizny u psów w zagrodzie Marii Kordylewskiej w Mosinie z dniem 15. XII. 1937 r., uchylam dotychczasowe zarządzenie ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 19 czerwca 1937 r. Nr 27 (wścieklizna w zagrodzie Karola Regnera).

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Mgr Nowak, Referendarz

9

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREMSKIEGO

z dnia 22 grudnia 1937 r.

w sprawie stwierdzenia świerzbu zwierząt jednokopytowych.

Na zasadzie § 300 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), podaję do ogólnej wiadomości, że u koni p. Stanisława Czaji w maj. Probostwo Dolsk gm. Jaskółki tutejszego powiatu, stwierdzono urzędowo świerzb zwierząt jednokopytowych.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Mgr Nowak, Referendarz.

10

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO WOLSZTYNSKIEGO

z dnia 24 grudnia 1937 r.

w sprawie uchylenia zarządzeń dotyczących zarazy świń.

Wobec wygaśnięcia zarazy świń w zagrodzie Szczepana i Władysława Koniecznych, zamieszkałych w m. Rakoniewicach przy ulicy Wolsztyńskiej nr 21, uchylam niniejszym zarządzenie moje z dnia 3-go listopada 1937 r., ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 48 z dnia 13. XI. 1937 r. poz. 735.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Mgr iur. Hassny, Wicestarosta.

11

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŻNINSKIEGO

z dnia 1 grudnia 1937 r.

w sprawie dodatku do rozporządzenia policyjnego, dotyczącego używania rzeźni miejskiej w Żninie z dnia 28 czerwca 1907 roku.

Na mocy §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 r. i § 143 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. VII. 1883 r. oraz w myśl art. 113 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19. I. 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86), tudzież na podstawie § 16 zarządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 10. IV. 1931 r. (Dz. Urz. Woj. Nr 17, poz. 292), ustanawia się po wysłuchaniu Kolegialnego Zarządu Miejskiego następujący dodatek do rozporządzenia o używaniu rzeźni miejskiej w Żninie z dnia 28 czerwca 1907 r.

§ 1.

Zdejmowanie, konserwowanie i przechowywanie skór.

1. Skóry powinni zdejmować pracownicy z tym obeznani.
2. Podłoga pomieszczenia, w którym odbywa się ubój, winna być doprowadzona do należytej czystości.
3. Przystępując do zdjęcia skóry ze zwierzęcia, należy umieścić je na tak wysokim podkładzie, aby grzbietem nie dotykało podłogi.

   Zdejmowanie skóry powinno odbywać się powoli i uważnie, aby nie zaciąć skóry. Należy przy tym mieć na uwadze, że łamanie wyrostków kości kręgowych przed zdjęciem i podczas zdejmowania skóry jest bezwzględnie niedopuszczalne.
4. Nie należy pozostawiać przy skórze: resztek mięsa i tłuszczu, czaszki, rogów, warg, nozdrzy, kości ogonowej, wymienia, worka mosznowego, ogona, który u bydła rogatego obcina się w odległości 15 cm od jego nasady (u koni 1,5 cm od nasady) i kończyn, które obcina się tuż poniżej kolana (u koni — tuż poniżej pęcin).

   Można pozostawić przy skórze uszy, a przy skórze cielęcej również kitę ogonową, lecz bez kości ogonowej.
5. Do każdej skóry, zaraz po jej zdjęciu, ma być przyczepiona plomba, uwidaczniająca nazwę rzeźnika i miejscowość w której zwierzę poddano ubojowi, oraz w miarę możności rok i miesiąc zdjęcia skóry. U bydła rogatego plombę przyczepia się do ucha zwierzęcia (u cieląt — do kity ogona, u koni — do nasady ogona, u owiec — do przedniej łapy). Do plombowania nie należy używać drutu. Zamiast nałożenia plomby, można również oznakować skórę przez wyciśnięcie pieczęci, uwidaczniającej nazwę rzeźni i miejscowości w której zwierzę poddano ubojowi. Pieczęć wyciska się (wybija) na skórze u nasady ogona.
6. Skóry po zdjęciu należy jak najspieszniej dostarczyć do magazynu lub solarni. Wleczenie skóry po podłodze lub po ziemi jest niedopuszczalne.
7. Solenie skór uskutecznia się dopiero po zupełnym ich wychłodzeniu, nie później jednak, niż w 6 godzin po zdjęciu skóry.

   Do solenia skór używać należy soli znormalizowanej, która nie powinna zawierać domieszek, działających szkodliwie na skórę. Soli należy użyć w ilości 20—25% w stosunku do wagi skóry. Grubsze części skóry, jak to: z głowy, karku itp. winny być więcej zasolone, niż części cieńsze.
8. Zasolone skóry należy układać na drewnianych rusztowaniach, wysokich co najmniej 10 cm i tak, aby tworzący się roztwór soli mógł swobodnie odpływać. Skóry zasolone, w razie przechowania ich dłużej niż 3 tygodnie, należy dosalać.
9. Pomieszczenia do solenia i magazynowania skór winny mieć odpowiednią wentylację i gładkie nieprzepuszczalne ściany oraz gładką i nieprzepuszczalną podłogę, zaopatrzoną w ścieki. Konstrukcyj żelaznych należy w pomieszczeniach tych unikać.
10. Suszenie skór winno odbywać się w miejscach zabezpieczonych od słońca. Skórę należy dobrze rozpiąć i tak rozwiesić, aby powietrze miało do niej dostęp z każdej strony.

    Wysuszone skóry należy przechowywać w miejscu suchym i przewiewnym.

§ 2.

Dodatek niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Zarząd Miejski:
w z. (—) Bross, Wiceburmistrz.

12

ZARZĄDZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W MOSINIE

z dnia 20 września 1937 r.

dotyczące szczegółowych przepisów sanitarno-porządkowych dla miasta Mosiny

uchwalonych przez Radę Miejską w Mosinie na posiedzeniu w dniu 14. IX. 1937 r. na podstawie § 9 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26. IX. 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i w niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 476) oraz art. 43 ustęp 1 p. h) ustawy z dnia 23 marca 1933 o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294).

§ 1.

W zrozumieniu niniejszych przepisów:

1. przez ulice miasta rozumie się chodniki i część jezdni, stanowiącą połowę szerokości ulicy na przestrzeni długości frontu nieruchomości wraz z rynsztokami i rowami, a przy nieruchomościach znajdujących się bezpośrednio przy placach publicznych — pas szerokości 3 mtr, licząc od krawędzi chodnika.
2. Przez miejsca służące do ogólnego użytku ludności, względnie do wspólnego użytku najemców, rozumie się: podwórze, urządzenia podwórzowe, bramy, klatki schodowe, zejścia do suteren, piwnic, wspólne korytarze, strychy, ustępy ogólne itp.
3. Przez nieruchomości rozumie się nieruchomości zabudowane domami oraz place niezabudowane.
4. Przez właścicieli nieruchomości rozumie się osoby, do których w myśl prawa lub umowy należy zarząd tych nieruchomości.
5. Przez miesiące letnie rozumie się miesiące: kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień, zaś miesiące zimowe — pozostałe miesiące.
6. Przez czyszczenie ulic rozumie się zamiatanie, usuwanie śniegu i lodu oraz błota, wyrywanie chwastów wyrastających między brukiem.
7. Przez odzież rozumie się: odzież, pościel, dywany (chodniki), narzuty, kilimy, portiery, zasłony, wycieraczki itp.
8. Przez śmiecie rozumie się odpadki jedzenia, papiery, ustniki od papierosów, odpadki gospodarcze, popiół itp.

§ 2.

Miejsca prywatne, służące do ogólnego użytku ludności, miejsca w zabudowaniach prywatnych, służące do ogólnego użytku najemców, miejsca publiczne, place niezabudowane oraz ulice winny być stale utrzymywane w porządku.

§ 3.

1. Ulice i place publiczne winny być codziennie zamiatane w miesiącach letnich do godziny $6\frac{1}{2}$, zaś w miesiącach zimowych do godziny $7\frac{1}{2}$. Poza tym winny być czyszczone ulice po każdorazowym większym zanieczyszczeniu i na każdorazowe wezwanie władzy policyjnej.
2. Czyszczenie ulic powinno być staranne i poprzedzone w miesiącach letnich skropieniem wodą w takim stopniu, aby nie dopuścić do unoszenia się kurzu.
3. Wszelkie śmiecie i nieczystości powinny być niezwłocznie po ukończeniu czyszczenia usuwane z miejsc wskazanych w punkcie pierwszym.
4. Jeżeli przy ładowaniu towarów lub materiałów, wywożeniu nawozów, zwózce produktów rolnych zwłaszcza słomy, siana z pól, lub w skutek jakiego innego wypadku nastąpiło zanieczyszczenie ulicy, zanieczyszczający winien oczyścić ją niezwłocznie na własny koszt. Za wykonanie tego przepisu odpowiedzialni są przewożący ładunki i właściciel ładunku solidarnie. Jeżeli ich nie można odnaleźć i natychmiast sprowadzić, natenczas spada obowiązek natychmiastowego oczyszczenia ulicy na osobę zobowiązaną do regularnego czyszczenia jej.
5. Karmienie zwierząt roboczych na drogach publicznych sposobem zanieczyszczającym drogi jest wzbronione.
6. Chodniki muszą być stale czyszczone ze śniegu i lodu, szczególnie po śnieżycy. W czasie gołoledzi muszą być chodniki posypywane piaskiem lub popiołem miałkim bez gruzu.

§ 4.

1. Powierzchnia podwórzy i dziedzińców mieszkalnych w nieruchomościach mieszkalnych powinna być równa bez wybojów i dziur i posiadać odpowiedni spad do spływu wód opadowych.
2. Podwórza hal targowych, targowisk zwierzęcych, rzeźni, zajazdów, stacyj autobusowych oraz wszelkich innych zakładów o charakterze użyteczności publicznej, powinny odpowiadać warunkom, przewidzianym w przepisach o urządzeniach i utrzymaniu tych urządzeń.

§ 5.

1. W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej powinien być:
   a) śmietnik (zbiornik do śmieci),
   b) ustęp ogólny,
   c) urządzenia do trzepania odzieży.
2. W klatkach schodowych nieruchomości mieszkalnych powinna być na każdym piętrze spluwaczka, napełniona wodą.

3. W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej nieskanalizowanej powinien znajdować się zlew do nieczystości płynnych.
4. W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej, na których znajdują się pomieszczenia, przeznaczone dla koni, bydła lub nierogacizny, powinny być gnojowiska odpowiadające wymogom art. 255, 256 i 260 prawa budowlanego.

§ 6.

1. Śmietnik powinien być mocno i szczelnie zbudowany oraz zaopatrzony w ruchomą pokrywę z materiału niezapalnego, szczelnie zamykającą otwór do wrzucania śmieci. Otwór ten powinien być tak umieszczony, aby zsypywanie śmieci do zbiornika nie wymagało zbytniego wysiłku.
2. Śmietnik powinien być ustawiony w miejscu, umożliwiającym wrzucanie śmieci, a jednocześnie możliwie najbardziej oddalonym od okien lokali mieszkalnych i lokali, w których przetwarza się produkty spożywcze.

§ 7.

1. Do śmietnika mogą być składane odpadki gospodarcze i zmiotki wyłącznie w stanie stałym (suche).
2. Istniejące na nieruchomościach mieszkalnych komórki na śmiecie mogą być nadal użytkowane, jeżeli są murowane, otynkowane, wysmołowane i posiadają szczelnie zamykające się drzwi i dobrą wentylację.

§ 8.

1. Wozy do śmieci nie mogą służyć do przewożenia produktów żywnościowych.

§ 9.

1. Śmietniki powinny być opróżnione po napełnieniu ich do $^2/_3$ pojemności.
2. Ruchome zbiorniki metalowe (puszki blaszane) zastępujące stałe śmietniki, powinny być opróżnione po napełnieniu ich.
3. Wszelkie śmietniki powinny być po opróżnieniu czysto wymiecione, ruchome zaś zbiorniki metalowe, myte.
4. Śmietniki powinny być opróżniane w godzinach rannych i to od godz. 5-ej do godziny 7-ej.

§ 10.

Zrzucanie gruzów budowlanych z górnych pięter jest wzbronione. Gruzy należy znosić lub spuszczać w szczelnie zamkniętych koszach po poprzednim skropieniu.

§ 11.

1. Śmiecie oraz gruzy i ziemia mogą być wywożone i składane tylko na przeznaczone do tego miejsca.
2. Właściciele placów niezabudowanych, na których znajdują się doły (glinianki itp.), mogą ubiegać się o wywożenie na te place śmieci przez złożenie podania do Zarządu Miejskiego.
3. Wydane zezwolenie może być cofnięte w wypadku, gdy wskutek niedostatecznego przesypywania warstw śmieci ziemią i gruzem okoliczni mieszkańcy byliby narażeni na przykre wyziewy.
4. Śmieci powinny być układane warstwami do jednego metra, przesypywanymi warstwami gruzu i ziemi grubości przynajmiej do 20 cm.

§ 12.

1. W nieruchomościach mieszkalnych skanalizowanych, nieczystości płynne (pomyje i płynne odpadki kuchenne) powinny być odprowadzane do kanału.
2. Zlewy żeliwne (żelazne lub drewniane, obite blachą cynkową lub ocynkowaną), znajdujące się w nieruchomościach mieszkalnych nie skanalizowanych, powinny być zaopatrzone u spodu w kratę. Odpływ spod zlewu powinien być odprowadzony do specjalnego zbiornika na pomyje lub gnojowisko, albo do dołu kloacznego. Pomiędzy zlewem a rurą odpływową należy umieścić wodne zamknięcie, ażeby zapobiec wydostawaniu się gazów i zapachów do pomieszczeń.
3. Zlew powinien być codziennie przepłókiwany czystą wodą, a jego krata oczyszczona z zatrzymujących się na niej części stałych.
4. Surowo zabrania się zanieczyszczania kanalizacji przez wrzucanie do niej śmieci, żelaza, szmat, kamieni itp. stałych przedmiotów.
5. Do kanalizacji, nie mającej przepisowych kanałów biologicznych, nie wolno wylewać zawartości naczyń nocnych oraz innych płynów cuchnących i brudnych.

§ 13.

1. Ustępy oraz urządzenia do zbierania i odprowadzania nieczystości na nieruchomościach mieszkalnych powinny odpowiadać wymogom art. 251—257 prawa budowlanego z dnia 16. II. 1928. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) z późniejszymi zmianami, oraz miejscowym przepisom policyjno-budowlanym.
2. Ustępy ogólne powinny być zamykane na klucz; klucz od nich powinien znajdować się w miejscu, wyznaczonym ze strony właściciela nieruchomości, względnie jego zastępcy.
3. Ustępy ogólne winny być codziennie zmywane wodą, utrzymywane w czystym stanie i poddawane dezynfekcji oraz znajdować się w odpowiedniej ilości, zawsze zdatne do użytku.

§ 14.

1. Wywożenie nieczystości z dołów kloacznych odbywać się może tylko za pomocą szczelnie zamkniętych beczkowozów w godzinach rannych latem pomiędzy godziną 3 a 6-tą, zimą do godziny 8-mej.
2. W obrębie miasta wolno wylewać zawartość dołów kloacznych na pola lub ogrody tylko wtedy, jeżeli natychmiast zostaną zaorane lub w inny sposób dostatecznie ziemią przykryte.

§ 15.

1. Urządzenia do trzepania odzieży powinny być ustawione w podwórzach możliwie najdalej od okien lokali mieszkalnych i lokali, w których przetwarzane są produkty spożywcze.
2. Trzepanie odzieży może odbywać się w porze letniej w godzinach od 7 do 9-ej, zas w porze zimowej od godz. 8—10-ej.

§ 16.

1. Podwórza nieruchomości, bramy, sienie, klatki schodowe, dojścia do suteren i piwnic, powinny być codziennie czyszczone (zamiatane), po uprzednim skropieniu wodą w takim stopniu, aby nie dopuścić do unoszenia się kurzu.
2. Bramy, sienie i klatki schodowe powinny być co najmniej raz na tydzień myte.

§ 17.

1. Utrzymywane w obrębie zabudowań osiedla konie, bydło lub nierogacizna, powinny być umieszczone w pomieszczeniach specjalnie do tego przystosowanych i odpowiadających wymogom przepisów obowiązujących.
2. W pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt koni, bydła lub nierogacizny, powinny być stosowane urządzenia lub środki uniemożliwiające wylęganie się much oraz wydzielanie się przykrych gazów.
3. Nieczystości z tych pomieszczeń winny być zgromadzone w gnojowiskach.
4. Zawartość gnojowisk musi być usuwana na pola uprawne lub plantacje albo tereny na ten cel przeznaczone. Wywożenie może odbywać się wozami takimi, które uniemożliwiają zanieczyszczanie ulic.
5. Bydło może być prowadzone (pędzone) przez miasto tylko na jezdni i musi być mocno powiązane za rogi. Prowadzić (pędzić) wolno tylko po trzy sztuki obok siebie lub dwie pary jedna za drugą.

§ 18.

Padlina musi być bezzwłocznie, a najdalej w ciągu 12 godzin usuwana przez właściciela zwierząt lub dozorcę nieruchomości, na których padlina się znajduje, do zakładu utylizacyjnego.

§ 19.

Czuwanie nad tym, aby ulice, miejsca służące do ogólnego użytku ludności względnie do wspólnego użytku najemców, były utrzymywane w porządku i czystości, polewane, posypywane i zmywane oraz zaopatrzenie dozorców nieruchomości w niezbędne przedmioty do utrzymania porządku, jak: miotły, szczotki, ścierki, łopaty, łomy, grabie, widły, oraz przyrządy do polewania wody, należy do właściciela nieruchomości.

§ 20.

1. Obowiązek utrzymywania czystości i porządku na ulicach, miejscach służących do ogólnego użytku ludności względnie do wspólnego użytku najemców należy do właściciela nieruchomości, względnie dozorcy.
2. Właściciele nieruchomości, nie zamieszkujący w jej obrębie, są uprawnieni wyznaczyć, za zgodą Zarządu Miejskiego, osobę, zamieszkującą w obrębie tejże nieruchomości lub jej pobliżu, któraby wzięła na siebie odpowiedzialność za spełnianie wyżej podanych obowiązków właściciela nieruchomości.
3. Nazwisko takiej osoby winno być podane do wiadomości Zarządu Miejskiego, który ma prawo nieodpowiednich zastępców nie uznać, jak również udzieloną zgodę cofnąć.

§ 21.

Zaopatrzenie nieruchomości w urządzenia wskazane w § 5 należy do obowiązku właściciela nieruchomości.

§ 22.

Zabrania się:

1. zanieczyszczania ulic, trawników, skwerów, fontan, sadzawek, dróg, placów publicznych, mostów, wszelkich przejść dostępnych dla ruchu publicznego, ścieków, kanałów, placów niezabudowanych, przez wrzucanie śmieci, plucie, załatwianie potrzeb fizjologicznych itp.
2. Zabrania się zanieczyszczania miejsc, służących do ogólnego użytku ludności względnie do wspólnego użytku najemców, śmieciami, pomyjami, plwocinami i wydzielinami, stawianie w ogólnych klatkach schodowych i korytarzach naczyń ze śmieciami lub pomyjami oraz sprzętów domowych, zanieczyszczania podłóg, ścian i siedzeń w ustępach, wymiatania na ulicę śmieci i zmiotków ze sklepów, balkonów i parapetów okiennych, jak również wyrzucanie lub wylewanie odpadków i nieczystości z okien i balkonów.
3. składania i rozrzucania śmieci poza zbiornikami.
4. wypełniania wozów do śmieci powyżej odeskowania.
5. wylewania pomyj i zużytej wody bezpośrednio na podwórze.

6. składania wywożonej nieczystości z dołów kloacznych w pobliżu zabudowań mieszkalnych, lub w miejscach uczęszczanych przez publiczność.
7. trzepania i wywieszania (wykładania) odzieży na balkonach i w oknach.
8. polewania kwiatów na balkonach i oknach w ten sposób, żeby woda spadała na chodniki.

§ 23.

Winni naruszenia postanowień niniejszych przepisów karani będą w myśl postanowień art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) i art. 21 ustawy z dnia 7-go października 1921 o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656) łącznie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365) znowelizowanego ustawą z dnia 19-go lutego 1929 o zmianie niektórych postanowień przepisów karno-administracyjnych (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 135) oraz postanowień prawa o wykroczeniach z dnia 11-go lipca 1932 (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 572). Do orzekania w tych sprawach powołane są władze powiatowe administracji ogólnej.

§ 24.

Niezależnie od odpowiedzialności karnej, o ile zarządzenia Zarządu Miejskiego co do usuwania śmieci lub odpadków z nieruchomości, jak również co do czyszczenia dołów kloacznych oraz zbiorników na pomyje i wody zużytej, nie zostaną wykonane w ciągu 3 dni, wywiezienie i oczyszczenie będzie dokonane przymusowo przez Zarząd Miejski na koszt właściciela nieruchomości.

§ 25.

Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem ogłoszenia po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą.

Wykonanie urządzeń, przewidzianych w niniejszych przepisach powinno być dokonane w ciągu 3 miesięcy od wejścia w życie przepisów.

Magistrat:
(—) Wł. Litke, (—) Stefan Brzeziński,
(—) Bohdan Neneman.

Rada Miejska:
(—) Trenner Wojciech, (—) Rożański Cezary, (—) Roszczak Antoni, (—) Goroński Franciszek, (—) Szymański Alojzy, (—) Zwierzchowski Stanisław, (—) Jaworski Stanisław, (—) Obierski Ludwik, (—) Pazgrat Antoni, (—) Skibiński Teofil, (—) Labrzycki Jakub.

Śrem, dnia 29 października 1937 r.

*

Na podstawie art. 43 łącznie z art. 65 i 95 ustawy z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) Wydział Powiatowy uchwałą z 11 bm. zatwierdził uchwałę Rady Miejskiej z dnia 14 września 1937 r. w przedmiocie szczegółowych przepisów sanitarno-porządkowych dla miasta Mosiny w brzmieniu według załącznika z zastrzeżeniem, że w § 14 (1) pomiędzy wyrazem „rannych" a wyrazem „pomiędzy" dopisze się treść „latem", a po cyfrze 6, dopisze się treść „zimą do godziny 8 — w tych godzinach może się odbywać wywóz gnojowników".

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) Podhorodeński, Starosta Powiatowy.

13

ZARZĄDZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W WOLSZTYNIE

z dnia 5 października 1937 r.

w sprawie przepisów sanitarno-porządkowych.

Na zasadzie § 11 ordynacji miejskiej z dnia 30. V. 1853 i art. 43 lit. h) ustawy o częściowej zmianie ustroju samorządowego (Dz. Ust. R. P. Nr 35, poz. 294) oraz na podstawie § 9 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 476), po wysłuchaniu Rady Miejskiej, uchwala Magistrat następujące

przepisy sanitarno - porządkowe.

§ 1.

Właściciele lub dzierżawcy albo upoważnieni zarządcy nieruchomości mieszkalnych i parcel niezabudowanych mają obowiązek czuwać, aby parcele te i nieruchomości, a w szczególności podwórza, urządzenia podwórzowe, ustępy ogólne, bramy, klatki schodowe, strychy, dojścia do suteren i piwnic itp., były utrzymane w porządku i czystości i odpowiadały postanowieniom niniejszych przepisów.

§ 2.

Dozorcy domów, parcel niezabudowanych, placów, plantacyj, hal, targowisk itp. prywatnych, państwowych lub miejskich, mają obowiązek utrzymywać w czystości i porządku urządzenia, wymienione w § 1.

Również do obowiązków tych dozorców należy oczyszczanie chodników i połowy ulicy (jezdni) wraz z rynsztokami (rowami) na przestrzeni, odpowiadającej długości frontu nieruchomości, oraz zbieranie i usuwanie zmiotków.

Gdzie nie ma stałych dozorców, wszystkie ich obowiązki ciążą na właścicielach nieruchomości lub osobach, którym poruczony został zarząd odnośnych nieruchomości.

§ 3.

Zabrania się zanieczyszczania jezdni, chodników, trawników, skwerów, fontan, sadzawek, placów niezabudowanych i wszelkich kątów i zakamarków.

Również zabrania się zanieczyszczania ulic, dziedzińców, podwórzy, ogólnych klatek schodowych, strychów, ogólnych korytarzy i wszelkich urządzeń podwórzowych śmieciami, odpadkami domowymi, pomyjami, plwocinami i wydzielinami, stawiania w ogólnych klatkach schodowych i korytarzach naczyń ze śmieciami lub pomyjami oraz sprzętów domowych, zanieczyszczania podłóg, ścian i siedzeń w ustępach ogólnych, trzepania oraz wietrzenia garderoby, mebli, dywanów itp. w oknach i na balkonach, wymiatania na ulicę śmieci i zmiotków ze sklepów, balkonów itp. jak również wyrzucania lub wylewania odpadków i nieczystości z okien i balkonów.

§ 4.

Wszystkie ulice, place i drogi w obrębie osiedla, wraz z chodnikami i rynsztokami lub rowami, należy utrzymywać w porządku i czystości.

Staranne ich zamiatanie powinno się odbywać raz dziennie przed godz. 8-mą, po uprzednim skropieniu wodą (latem) w takim stopniu, aby nie dopuścić do wznoszenia się kurzu. W ciągu dnia powinny być usuwane z ulic i dróg wszelkie odpadki, śmiecie i nieczystości.

W tym samym czasie należy też usuwać trawę rosnącą między kamieniami zabrukowanych ulic.

Poza tym obfite zraszanie ulic i chodników powinno się odbywać o godz. 13-tej i to w czasie od 15 kwietnia do 1 października.

§ 5.

Powierzchnia dziedzińców i podwórzy nieruchomości mieszkalnych lub przeznaczonych na cele handlowe i przemysłowe, powinna być równa, bez wybojów i dziur i posiadać odpowiedni spadek dla spływu wody.

Podwórza zajazdów oraz wszelkich innych zakładów publicznych, targowisk, powinny odpowiadać warunkom, wymaganym przez przepisy o urządzeniu i utrzymywaniu tych przedsiębiorstw.

§ 6.

W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej powinien być: a) śmietnik, b) ustęp, c) urządzenie do trzepania odzieży, pościeli itp. Śmietnik pod względem wykonania, materiału i przystosowania do sposobu usuwania śmieci, ma odpowiadać wymaganiom przepisów obowiązujących.

Śmietnik powinien być mocno i szczelnie zbudowany oraz zaopatrzony w ruchomą pokrywę, szczelnie zamykającą otwór do wrzucania śmieci. Otwór ten powinien być tak umieszczony, aby zsypywanie śmieci do zbiornika nie wymagało wysiłku.

Śmietnik powinien być ustawiony w miejscu dostępnym, a jednocześnie najbardziej oddalonym od okien lokali mieszkalnych i od zakładów przetwarzających produkty spożywcze.

Do śmietników tych mogą być składane odpadki domowe i zmiotki tylko w stanie stałym (suche). Zabrania się składania i rozrzucania śmieci poza zbiornikiem.

Śmietniki powinny być opróżniane w godzinach od 23-ciej do 7-mej. Śmiecie powinny być usuwane po napełnieniu zbiorników do $^4/_5$ pojemności. Wóz do śmieci nie może służyć do przewożenia produktów żywnościowych (nabiału, jarzyn itp.).

Śmiecie i odpadki domowe oraz gruz i ziemia mogą być wywożone i składane tylko na tereny, wyznaczone przez zarząd gminy, które będą zaopatrzone w odpowiednie napisy. Zarząd gminy poda do wiadomości publicznej, które tereny są przeznaczone do składania śmieci.

Za zezwoleniem zarządu gminy, udzielonym na prośbę właściciela nieruchomości, śmiecie, gruz i ziemia mogą być wywożone na tę nieruchomość dla zasypywania dołów (np. glinianek). Śmiecie muszą być układane warstwami grubości około 0,20 m. Gdyby wskutek niedostatecznego przesypywania warstw śmieci warstwami gruzu i ziemi, okoliczni mieszkańcy byli narażeni na nieprzyjemne wyziewy, zarząd gminy może cofnąć swe zezwolenie.

§ 7.

W nieruchomościach mieszkalnych nieskanalizowanych powinny się znajdować na podwórzach zlewy żeliwne, żelazne albo drewniane obite blachą cynkową lub ocynkowaną, zaopatrzone u spodu w kratę. Odpływ spod zlewu powinien być odprowadzony do specjalnego zbiornika na pomyje lub gnojówkę, albo do dołu kloacznego. Przewód łączący zlew ze zbiornikiem winien posiadać wodne zamknięcie, aby uniknąć wydobywanie się wyziewów z zbiornika. Zabrania się wylewania pomyj i zużytej wody bezpośrednio na podwórza.

Zlew powinien być codziennie przepłókiwany czystą wodą, a jego krata oczyszczana z zatrzymujących się na niej części stałych.

§ 8.

Ustępy oraz urządzenia do zbierania i odprowadzania nieczystości, znajdujące się na podwórzach i dziedzińcach nieruchomości mieszkalnych lub przeznaczonych na cele handlowe i przemysłowe, powinny odpowiadać wymaganiom obowiązujących przepisów budowlanych.

Ustępy podwórzowe powinny być zamykane i raz dziennie zmywane wodą.

Do wywożenia nieczystości mają służyć specjalne beczkowozy szczelnie zamknięte, nie przepuszczające na zewnątrz żadnych wyziewów.

Nieczystości z dołów kloacznych mogą być w obrębie osiedla wywożone i składane tylko na tereny, wyznaczone przez zarząd gminy.

Wybór terenów, przeznaczonych do składania nieczystości, zarząd gminy każdorazowo poda do wiadomości publicznej.

Wzbronione jest składanie wywożonych nieczystości w pobliżu zabudowań mieszkalnych lub w miejscach uczęszczanych przez publiczność.

§ 9.

Urządzenia do trzepania garderoby, pościeli, dywanów itp. powinny być ustawione na podwórzach możliwie najdalej od okien lokali mieszkalnych.

Trzepanie garderoby, pościeli itp. może odbywać się tylko w godzinach: latem od 7-mej do 11-tej, zimą od 8-mej do 12-tej.

§ 10.

Podwórza nieruchomości, bramy, sienie, ogólne klatki schodowe, dojścia do suteren i piwnic, powinny być codziennie oczyszczane (zamiatane) po uprzednim skropieniu wodą.

Bramy, sienie i ogólne klatki schodowe powinny być przynajmniej raz na tydzień myte.

§ 11.

Utrzymywane w obrębie zabudowań osiedla konie, bydło lub nierogacizna, powinny być umieszczane w pomieszczeniach, specjalnie do tego celu przystosowanych i odpowiadających wymaganiom przepisów obowiązujących. Posadzka w chlewach i stajniach winna być nieprzepuszczalna z odpowiednim spadem.

W pomieszczeniach, przeznaczonych na pobyt koni, bydła lub nierogacizny, powinny być stosowane urządzenia lub środki, uniemożliwiające wylęganie się much oraz wydzielanie się przykrych gazów.

Nieczystości z tych pomieszczeń powinny być gromadzone w gnojowiskach, które mają odpowiadać wymaganiom obowiązujących przepisów budowlanych.

Zawartość gnojowisk musi być usuwana na pola uprawne lub plantacje, albo tereny na ten cel przeznaczone, zgodnie z art. 4 § 8 niniejszych przepisów.

§ 12.

Padłe zwierzęta muszą być bezzwłocznie, a najdalej w ciągu 12 godzin, usuwane przez ich właścicieli lub dozorców nieruchomości, na których padlina się znajduje i dostarczane do rakarni.

§ 13.

Winni przekroczenia niniejszych przepisów, podlegać będą karze, przewidzianej w art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 27, poz. 198).

Oprócz tego, o ile polecenia urzędu sanitarnego co do usunięcia śmieci lub odpadków z nieruchomości, jak również co do oczyszczania dołów kloacznych oraz zbiorników na pomyje i wody zużyte, nie zostaną wykonane w ciągu 3 dni, wywiezienie i oczyszczenie będzie dokonane przymusowo przez zarząd gminy na koszt właściciela nieruchomości.

Uchybienia, które kwalifikować się będą, jako niewykonanie obowiązków służbowych, wynikających ze stosunku prawno-publicznego, w jakim pozostają osoby, które uchybień tych się dopuściły (dozorcy i administratorzy nieruchomości państwowych, samorządowych itp.), karane będą w myśl odnośnych przepisów dyscyplinarnych.

§ 14.

Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem podania ich do wiadomości mieszkańców.

Jeśli dla wykonywania powyższych postanowień konieczne będzie przeprowadzenie jakichkolwiek robót technicznych, względnie wprowadzenie nowych urządzeń, osoby zobowiązane powinny dokonać tego najpóźniej w terminach, określonych przez zarząd gminy.

Wolsztyn, dnia 1 lutego 1937 r.

Magistrat:

(—) Modliński, (—) St. Musioł,
(—) L. Walkowiak.

*

Zarządzenie.

Na podstawie uchwały Wydziału Powiatowego z dnia 7. IX. 1937 r. zatwierdza się w myśl postanowień art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) uchwałę Zarządu Miejskiego w Wolsztynie z dnia 25. I. 1937 r. w sprawie szczegółowych przepisów sanitarno-porządkowych dla miasta Wolsztyna.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) Kaczorowski, Starosta Powiatowy.

*

Powyższe szczegółowe przepisy sanitarno-porządkowe dla miasta Wolsztyna podaję do publicznej wiadomości.

Wolsztyn, dnia 11 października 1937 r.

Burmistrz: (—) Modliński.

14

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W WOLSZTYNIE

z dnia 16 grudnia 1937 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. Ust. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam Władysława Michalskiego, ur. dnia 24. V. 1913 r. w Trzcinicy, pow. Kościan, ostatnio zamieszkałego w Poznaniu, przy ul. Marcelego Mottego nr 2, o nieznanym obecnie miejscu pobytu, że w Zarządzie Miejskim w Wolsztynie, pokój nr 3, jest złożony dla niego do odebrania nakaz karny z dnia 23-go września 1937 r. Nr K. 70-37/38.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Burmistrz: (—) Modliński.

15

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W WĄGROWCU

z dnia 22 grudnia 1937 r.

w sprawie doręczenia wezwania.

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozp. Prez. R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam niniejszym Wesołowskiego Alfonsa, urodzonego w roku 1912, o nieznanym obecnie miejscu zamieszkania, że w Zarządzie Miejskim w Wągrowcu jest złożone dla niego wezwanie z dnia 16. X. 1937 r. Nr listy pracy 41/1912, w sprawie odbycia pracy z tytułu powsz. zast. obowiązku wojskowego.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Zarząd Miejski:
(—) Haławski, Wiceburmistrz.

16

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W WĄGROWCU

z dnia 22 grudnia 1937 r.

w sprawie doręczenia wezwania.

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozp. Prez. R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam niniejszym Biedrzyńskiego Jana, urodzonego w roku 1911, o nieznanym obecnie miejscu zamieszkania, że w Zarządzie Miejskim w Wągrowcu jest złożone dla niego wezwanie z dnia 14. X. 1937 r. Nr listy pracy 7/1911, w sprawie odbycia pracy z tytułu powszech. zast. obowiązku wojskowego.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Zarząd Miejski:
(—) Haławski, Wiceburmistrz.

17

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W MIASTECZKU KRAIŃSKIM

z dnia 23 grudnia 1937 r.

w sprawie doręczenia wezwania do uiszczenia grzywny.

Zgodnie z art. 24 ust. 3 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam, że w Zarządzie Miejskim w Miasteczku Kraińskim pokój nr 3, jest do odebrania wezwanie do uiszczenia grzywny z dnia 8 października 1937 r., adresowane do p. Władysława Banaszaka, urodz. 25. II. 1912 r., ostatnio zamieszkałego w Brzostowie, powiat wyrzyski, o nieznanym obecnie miejscu pobytu.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wiceburmistrz: (—) Recki.

18

KOMUNIKAT ZARZĄDU GMINNEGO W CHOMĘTOWIE, POW. SZUBIŃSKIEGO

z dnia 28 grudnia 1937 r.

w sprawie skasowania odcinka drogi publicznej.

Władysław Berka, osadnik, zamieszkały w Załachowie, wniósł do tut. Zarządu Gminnego o skasowanie odcinka drogi publicznej, prowadzącej od drogi powiatowej Łabiszyn—Żnin do lasów Majętn. Łabiszyńskiej w Jabłowie — Pał. przez jego zagrodę, wyjaśniając zarazem, że pomimo katastralnego przesunięcia tejże drogi o 80 mtr. od jego zabudowań droga ta jest nadal używaną.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości na podstawie przepisów art. 57 ustawy z dnia 1. VIII. 1883 r. o kompetencji władz administracyjnych (Zbiór ustaw pruskich str. 237).

Uzasadnione sprzeciwy w tej sprawie można wnieść w przeciągu 4-ch tygodni od dnia ogłoszenia niniejszego w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim do Zarządu Gminnego w Chomętowie jako władzy policyjno-budowlanej, gdzie również w godzinach urzędowych wyłożony jest plan sytuacyjny, mającej być skasowanej drogi. W razie nie wpłynięcia sprzeciwów w oznaczonym terminie, nastąpi wydanie prawomocnego orzeczenia po myśli wniesionego podania.

P. o. Sekr. Gminnego: (—) Brzykcy.

Wójt: (—) Garbiak.

19

KOMUNIKAT ZARZĄDU GMINNEGO W GRODZISKU, POW. NOWOTOMYSKIEGO

z dnia 8 listopada 1937 r.

w sprawie przeniesienia drogi publicznej.

Zarząd Dóbr Grodziskich, zastąpiony przez dyrektora p. Szranta z Piasków, wniósł podanie o przeniesienie drogi publicznej prowadzącej od drogi powiatowej Grodzisk—Wielichowo, wzdłuż toru kolejowego Grodzisk—Rakoniewice, w stro-

nę do Rataj na przestrzeni 2 klm, która biec będzie w przyszłości począwszy od wylotu drogi przy krzyżu do folwarku Młyniewo, środkiem pola, mając bezpośrednie połączenie z drogą do Rataj.

Powyższe podaje się do publicznej wiadomości na podstawie art. 57 ustawy z dnia 1. VIII. 1883 o kompetencji władz administracyjnych (Zbiór ustaw pruskich str. 237).

Uzasadnione sprzeciwy w tej sprawie wnosić można w przeciągu 4 tygodni od dnia ogłoszenia niniejszego w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim do Zarządu Gminnego w Grodzisku jako władzy policyjno-drogowej, gdzie również w godzinach urzędowych wyłożony jest plan mającej być przeniesionej drogi. W razie niewpłynięcia sprzeciwów w oznaczonym terminie nastąpi wydanie prawomocnego orzeczenia po myśli wniesionego podania.

Wójt Gminy: (—) Lewandowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

PRZETARG PUBLICZNY.

Urząd Wojewódzki, Wydział Komunikacyjno-Budowlany ogłasza niniejszym przetarg publiczny:

1. Na wykonanie prac murarskich i przy budowie skrzydła południowego gmachu Collegium Marcinkowskiego w Poznaniu przy Górnej Wildzie nr 87/89.
2. Na wykonanie prac żelbetowych i stropów systemu Westphala w tymże gmachu.

Oferty z odpowiednim napisem w podwójnych i zalakowanych kopertach, oddzielnie na każdą z wyżej wymienionych prac, należy złożyć do dnia 10 stycznia 1937 r. godz. 12-tej w Urzędzie Wojewódzkim Wydz. Kom.-Budowl. pokój 100 II ptr., gdzie też można nabyć podkładki ofertowe w cenie po 2,50 zł na każdą pracę.

Do oferty należy załączyć kwit I. Urzędu Skarbowego na złożone wadium w wysokości 5% (pięć procent) oferowanej sumy.

Otwarcie ofert nastąpi dnia 10 stycznia 1938 r. o godz. 12,30 przez Komisję przetargową w Urzędzie Wojewódzkim Wydz. Kom.-Budowl. pokój 100, II ptr.

Zastrzega się wolny wybór oferenta względnie unieważnienie przetargu.

Za Wojewodę:
(—) Inż. B. Zakrzewski, Naczelnik Wydziału.

Zagubione dokumenty

Zagubiono dyplom szoferski Nr 4515, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Nowicki Wincenty, zamieszkały w Poznaniu, ul. Francuska 36.

Zagubiono dyplom szoferski Nr 2898, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Pelec Władysław, zamieszkały w Lesznie, ul. Osiecka 7.

Zagubiono tablicę rejestr. nr A 69746, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański dla Spalarni Śmieci Poznań, ul. Wilczak 22.

Zagubiono tablicę rejestr. samoch. nr B 65169, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Józef Zagórski, zamieszkały w Poznaniu, ul. Ogrodowa 17.

Zagubiono dowód rejestracyjny Nr PZ 44 715, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański na firmę „Febauto", Franciszek Beszterda, zamieszkały w Poznaniu, ul. Dąbrowskiego 2.

Sołtys wsi Derewek, powiatu koszyrskiego, zagubił odznakę służbową metalową z napisem „Sołtys".

Rejonowy lekarz weterynarii, zamieszkały w Uniejowie pow. tureckiego, województwa łódzkiego, zagubił pieczęć okrągłą metalową z napisem: „Niewiesz, pow. Turek, lekarz wet.".

Zagubiono dowód osobisty Seria A, Nr 096 609, wystawiony przez Magistrat w Kłecku dnia 31 sierpnia 1931 r., Nr 128, na nazwisko Grochowalski Czesław, urodzony dnia 17 lipca 1913, zamieszkały w Kłecku, ul. Kościelna 9.

Zagubiono dowód osobisty Nr 4016/37 z dnia 31. VII. 1937 r., wystawiony przez Zarząd Miejski w Poznaniu, na nazwisko Łomowski Stanisław, zamieszkały w Poznaniu, ul. Fredry 12.

Zagubiono legitymację urzędową Nr 1503, wystawioną przez Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów w dniu 1 marca 1935 r., na nazwisko Bogdzińska Bronisława, żona Piotra Bogdzińskiego, pocztyliona.

Skradziono wraz z płaszczem legitymację szkolną, wystawioną przez Miejskie 3-klasowe Męskie Liceum Administracyjne w Poznaniu, Nr 47, na rok 1937/38, na nazwisko Białecki Łucjan, uczeń szkolny.

Ubezpieczalnia Społeczna w Poznaniu unieważnia zagubione oryginały legitymacyj, wydanych na nazwiska: Andrzejak Ludwik — Nr leg. 6 726 521; Borowczyk Wojciech — Nr leg. 6 739 594; Fluder Jadwiga — Nr leg. 6 781 324; Grodzki Zenon — Nr leg. 1 759 233; Skrzypczak Sabina — Nr leg. 6 713 186; Wilczak Józef — Nr leg. 67 810 755; Wronkowski Jan — Nr leg. 6 795 840; Zaworski Władysław — Nr leg. 6 772 192.

Ubezpieczalnia Społeczna w Inowrocławiu unieważnia następujące oryginały legitymacyj: 1. Zagubioną legitymację Nr 1 565 431, wydaną na nazwisko Semeniuk Wiktor. 2. Zagubioną legitymację Nr 1 566 707, wydaną na nazwisko Łosiński Józef. 3. Zagubioną legitymację Nr 6 410 763, wydaną na nazwisko Skowroński Jan.

Zagubiono pozwolenie na broń Seria A, Nr 123 586, uprawniające do posiadania i noszenia pistoletu kal. 6.35, wystawione przez Starostwo Powiatowe w Kościanie dnia 25 maja 1934 r., na nazwisko Kreutzinger Feliks, zamieszkały w Osieku, pow. Kościan.

Zagubiono książeczkę inwalidzką Nr 448, wystawioną przez P. K. U. Poznań-Powiat, na nazwisko Grabowski Antoni, zamieszkały w Posadowie, pow. Nowy Tomyśl, poczta Lwówek.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Gniezno, na nazwisko Słabęcki Henryk, rocznik 1897, zamieszkały we wsi Kąpiel, gmina Czerniejewo, pow. Gniezno.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Jarocin, na nazwisko Misiak Ignacy, rocznik 1901, zamieszkały w Czerminku, pow. Jarocin.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną na nazwisko Prałat Michał, rocznik 1909, zamieszkały w Osiecznej, Rynek 24, pow. Leszno.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Gniezno, na nazwisko Cyraniak Stefan, zamieszkały w Gnieźnie, ul. Grzybowo 21.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Inowrocław, na nazwisko Palikowski Mieczysław, rocznik 1901, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Gdańska 136, m. 13.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Kościan, na nazwisko Jędraszczyk Michał, rocznik 1901, zamieszkały w Lesznie, ul. Więzienna 11.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Inowrocław, na nazwisko Bagrowski Marcin, zamieszkały w Inowrocławiu, ul. Szymborska 96, m. 7.

Zagubiono książeczkę wojskową i kartę mobilizacyjną, wystawione przez P. K. U. Bydgoszcz-Miasto, na nazwisko Gordon Bronisław, zamieszkały w Sucharach.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną na nazwisko Czarnecki Michał, zamieszkały w Chodzieży, ul. Krasińskiego 1.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Bydgoszcz, na nazwisko Błach Alojzy, zamieszkały w Poznaniu, ul. Łukaszewicza 15, m. 20.

Skradziono książeczkę wojskową stanu oficerskiego, wystawioną przez P. K. U. Bydgoszcz - Miasto w roku 1932, na nazwisko porucznik rezerwy Jaworski Kazimierz Henryk, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Ad. Asnyka 4.

Zagubiono dowód tożsamości konia Seria A, Nr 941 560, wystawiony na nazwisko Dolata Mikołaj, zamieszkały w Galewie, pow. Krotoszyn.

Zagubiono dowód tożsamości konia Seria F, Nr 986 566, wystawiony na nazwisko Seraszek Piotr, zamieszkały w Wielowsi, gmina Koźmin, pow. Krotoszyn.

Zagubiono dowód tożsamości konia Seria A, Nr 846 325, wystawiony na nazwisko Wlazik Jan, zamieszkały w Lisewie, pow. Jarocin.

Zagubiono dowód tożsamości konia Seria F, Nr 127 675, wystawiony na nazwisko Wybrański Jan, zamieszkały w Gąskach, pow. Inowrocław.

Zagubiono dowód tożsamości konia Seria D, Nr 415 457, wystawiony na nazwisko Glonek Władysław, zamieszkały w Wilczu, pow. Bydgoszcz.

Zagubiono dowód tożsamości konia Seria F, Nr 509 496, wystawiony na nazwisko Tubacki Wojciech, zamieszkały w Pustochowie, gmina Gniezno, pow. Gniezno.

Licytacje

Subhastacje przymusowe.

1

W sprawie przymusowego wykupu nieruchomości Jaksice karta 1, właściciel Sternfeld — Urząd Wojewódzki Poznański złożył do depozytu sądowego III. E. 489/37 obligacje 3% Państwowej Renty Ziemskiej wartości minimalnej 28 500 zł z kuponami płatnymi od dnia 1. XII. 1937 r. oraz gotówkę 8 476,73 zł. Sumy powyższe stanowią II ratę (resztę) wynagrodzenia za przymusowo wykupioną na rzecz Skarbu Państwa części nieruchomości 185,52 ha wyżej wymienionej. W myśl przepisu art. 10 R. P. R. z dnia 28. XII. 1927 r. o uregulowaniu ciężarów i wierzytelności ciążących na przymusowo wykupionych nieruchomościach ziemskich Dz. Ust. 3, pozycja 22 z 1928 r. łącznie z przepisem art. XVIII, wprowadzającym prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym. Sąd zawiadamia wszystkich uprawnionych do zaspokojenia swych roszczeń, by do 4 tygodni zgłosili do tut. Sądu pokój 31 swe pretensje zgodnie z przepisem art. 799 k. p. c. i art. 10 L. 3 powołanego rozporządzenia z tym, że w razie niezgłoszenia w powyższym terminie, rozdział kwot, złożonych do depozytu sądowego zostanie dokonany wedle stanu ujawnionego w księdze wieczystej z pominięciem innych roszczeń, a roszczenia oparte na prawie publicznym stracą uprzywilejowane pierwszeństwo i znaleść będą mogły zaspokojenia tylko z reszty wynagrodzenia, jaka pozostanie po zaspokojeniu wierzycieli hipotecznych. — Inowrocław, dnia 13 grudnia 1937 r. Sąd Grodzki, Oddział III Egzekucyjny.

Sprawy konkursowe

2

W sprawie konkursowej firmy „Rolnik" w Witkowie, Spółdzielni Rolniczo-Handlowej z o. o. w likwidacji, umarza się postępowanie upadłościowe wyżej wymienionej firmy na zasadzie § 33 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1936 o szczegółowych zasadach postępowania układowego dla Spółdzielni rolniczych i ich central (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 387). — Witkowo, dnia 20 grudnia 1937 r. Sąd Grodzki.

3

W sprawie upadłościowej firmy Tektury i Papieru, właśc. Jan Kłosowski. Przedmiotem obrad zebrania wierzycieli w **dniu 14 stycznia 1938 r.** będzie również sprawa odwołania wsparcia dłużnika. — Bydgoszcz, dnia 22 grudnia 1937 r. Sąd Grodzki.

Wywołania publiczne i zapozwy

4

Robotnik Stanisław Paulus, zamieszkały w Połajewie, wniósł na podstawie § 927 U. C. o wywołanie celem wykluczenia właściciela nieruchomości Połajewo, karta 199. Wpisanego w księdze wieczystej właściciela Wawrzyna Ciężkiego wzywa się, by najpóźniej w terminie wywoławczym **dnia 11 marca 1938 r. godz. 10-ta** zgłosił swe prawa w Sądzie podpisanym, pokój 15, pod rygorem wykluczenia go. — Rogoźno, dnia 13 grudnia 1937 r. Sąd Grodzki.

5

Helmut Buettner, właściciel ziemski z Kosztowa powiatu wyrzyskiego, przez pełnomocnika swego adwokata Suchockiego w Poznaniu, wniósł o wywołanie listów hipotecznych co do hipotek zapisanych w dziale III księgi gruntowej Kosztowo tom I, karta 1, na rzecz Westpreussische Provinzional-Landschaft w Pile (Niemcy) i to: 1. pod pozycją 6: na 45 060 marek z pożyczki w 4½ procentowych listach zastawnych; 2. pod pozycją 17: na 113 430 marek z pożyczki w 4½ procentowych listach zastawnych; 3. pod pozycją 18: na 31 680 marek z pożyczki w 5-procentowych listach zastawnych serii II; 4. pod pozycją 27: na 63 900 marek z pożyczki w 3½-procentowych listach zastawnych serii I; 5. pod pozycją 28: na 42 500 marek z pożyczki w 3½-procentowych listach zastawnych serii II wraz z świadczeniami ubocznymi. Posiadacza tych dokumentów wzywa się, by najpóźniej na terminie w **dniu 6 kwietnia 1938 r. o godzinie 10-tej** w podpisanym Sądzie, pokój 13 odbyć się mającym, swoje prawa zgłosił i dokument ten przedłożył, w przeciwnym bowiem razie nastąpi unieważnienie dokumentów. — Wyrzysk, dnia 22 grudnia 1937 r. Sąd Grodzki.

Zapisy w rejestrze majątkowym

6

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 3263 wpisano w dniu dzisiejszym, że małżonkowie Andrzej Walęcik, rolnik i żona jego Stanisława Walęcik, z pierwszego małżeństwa Laskowska z domu Wojciak, zamieszkała w Bydgoszczy, ul. Gnieźnieńska 23, umową notarialną z dnia 26 października 1937 r. ustanowili zupełny rozdział majątkowy z tym, że wszystko to, co dotychczas żona Stanisława Walęcik wniosła do małżeństwa, należeć będzie i nadal do jej wyłącznej własności. — Bydgoszcz, dnia 29 listopada 1937 r. Sąd Grodzki.

7

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 174 wpisano dnia 20 grudnia 1937 r., że Adolf Stapel, rolnik i tegoż żona Frieda Gertruda Elza Stapel z domu Gedamke, zamieszkali w Kamienniku pow. czarnkowskiego, umową notarialną z dnia 14 maja 1937 r. postanowili zupełny rozdział majątkowo-małżeński z wykluczeniem prawa zarządu i użytkowania majątku żony przez męża. — Wieleń n. Notecią, dnia 20 grudnia 1937 r. Sąd Grodzki.

8

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 3064 zapisano, iż małżonkowie Głowik Leon, rolnik i Paulina z domu Kołodziej, zamieszkali w Ostrowcu, postanowili umową małżeńską z dnia 4 sierpnia 1937 ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 16 października 1937 r. Sąd Grodzki.

9

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 3065 zapisano, iż małżonkowie Biniossek Paweł, rolnik i Franciszka z domu Dudek, zamieszkali w Krzyżownikach, postanowili umową małżeńską z dnia 23 czerwca 1937 r. ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 16 października 1937 r. Sąd Grodzki.

10

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 3066 zapisano, iż małżonkowie Malcher Herman, rolnik i Marta z domu Kulossa, zamieszkali w Turzu, postanowili umową małżeńską z dnia 30 czerwca 1937 r. ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 16 października 1937 r. Sąd Grodzki.

11

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 3067 zapisano, iż małżonkowie Gryczman Ignacy, rolnik i Anna z domu Przybyła, zamieszkali w Wodzicznie, postanowili umową małżeńską z dnia 16 czerwca 1937 r. ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 16 października 1937 r. Sąd Grodzki.

12

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 3068 zapisano, iż małżonkowie Maciejewski Stanisław, robotnik i Władysława z domu Kowalczyk zamieszkali w Podzamczu, postanowili umową małżeńską z dnia 28 czerwca 1937 r. ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 16 października 1937 r. Sąd Grodzki.

13

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 3069 zapisano, iż małżonkowie Parzybót Andrzej, ślusarz i Helena z domu Mechowicz, zamieszkali w Ostrówcu, postanowili umową małżeńską z dnia 7 września 1936 r. ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 30 października 1937 r. Sąd Grodzki.

14

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 3070 zapisano, iż małżonkowie Majchrowski Piotr, rolnik i Katarzyna z domu Szczukiecka, zamieszkali w Świbie, postanowili umową małżeńską z dnia 11 maja 1937 r. ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 27 listopada 1937 r. Sąd Grodzki.

15

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 3071 zapisano, iż małżonkowie Ozdoba Alojzy, rolnik i Leokadia Wiktoria (2 im.) z domu Idziok, zamieszkali w Trębaczowie, postanowili umową małżeńską z dnia 8 kwietnia 1937 r. ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 27 listopada 1937 r. Sąd Grodzki.

16

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 3072 zapisano, iż małżonkowie Napierała Wincenty, krawiec i Stanisława z domu Ozdoba, zamiesz-

kali w Kępnie, postanowili umową małżeńską z dnia 8 października 1937 r. ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 29 listopada 1937 r. Sąd Grodzki.

17

W naszym rejestrze majątkowym pod liczbą 1990 wpisano dzisiaj, że rolnik Antoni Stachowiak i żona jego Franciszka z domu Kaczor, oboje zamieszkali w Bojanicach, umową z dnia 19 listopada 1936 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Leszno, dnia 6 grudnia 1937 r. Sąd Grodzki.

18

W naszym rejestrze majątkowym pod liczbą 1991 wpisano dzisiaj, że rolnik Fryderyk Herbrich i żona jego Lina z domu Jäkel, oboje zamieszkali w Tarnowejłące, umową z dnia 22 kwietnia 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową. — Leszno, dnia 6 grudnia 1937 r. Sąd Grodzki.

19

W naszym rejestrze majątkowym pod liczbą 1992 wpisano dzisiaj, że rolnik Jan Wilhelm Kirste i żona jego Marta Augusta z domu Frommelt, oboje zamieszkali w Lasocicach, umową z dnia 18 sierpnia 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Leszno, dnia 9 grudnia 1937 r. Sąd Grodzki.

20

W naszym rejestrze majątkowym pod liczbą 1993 wpisano dzisiaj, że rzeźnik Stefan Muszyński i żona jego Jadwiga z domu Skrobała, oboje zamieszkali w Pawłowicach, umową z dnia 6 października 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Leszno, dnia 15 grudnia 1937 r. Sąd Grodzki.

21

W naszym rejestrze majątkowym pod liczbą 1994 wpisano dzisiaj, że rolnik Fryderyk Jerzy Schnecke i żona jego Wanda z domu Franzke, oboje zamieszkali w Krzemieniewie, umową z dnia 6 października 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Leszno, dnia 16 grudnia 1937 r. Sąd Grodzki.

22

W naszym rejestrze majątkowym pod liczbą 1995 wpisano dzisiaj, że Edward Schwengler, mistrz piekarski, i żona jego Małgorzata z domu Friebe, oboje zamieszkali w Lesznie, umową z dnia 21 kwietnia 1936 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Leszno, dnia 17 grudnia 1937 r. Sąd Grodzki.

Rejestr towarzystw

23

W tutejszym rejestrze stowarzyszeń pod Nr 1 zapisano w dniu dzisiejszym przy stowarzyszeniu „Verein junger Kaufleute", Towarzystwo zapisane w Bydgoszczy, iż w miejsce zmarłego członka zarządu Feliksa Morgensterna, wybrany został Rahn Hugon z Bydgoszczy, ul. Gdańska 28. — Bydgoszcz, dnia 29 listopada 1937 r. Sąd Grodzki.

24

W tutejszym rejestrze stowarzyszeń pod Nr 45 wpisano w dniu dzisiejszym przy Towarzystwie Ogródków Działkowych „Swoboda", tow. zap. w Bydgoszczy, iż wybrano następujący skład zarządu: 1. Pytlewicz Michał — prezes, 2. Fischer Jan — sekretarz, 3. Rybicki Zdzisław — skarbnik, 4. Chmielewski Anastazy — zastępca prezesa, 5. Augustyn Julian — zastępca sekretarza. — Bydgoszcz, dnia 30 listopada 1937 r. Sąd Grodzki.

25

W tutejszym rejestrze stowarzyszeń pod Nr 97 wpisano w dniu dzisiejszym przy stowarzyszeniu „Deutsches Privatgymnasium in Bydgoszcz", tow. zap., iż w miejsce dotychczasowych członków, mianowicie: przewodniczącego Ohlhoffa i członków Zarządu: Graebego, Assmanna, Kunkela, Wegego, weszli następujący nowi członkowie: Spitzer Wilhelm w Bydgoszczy jako przewodniczący, Karl Gauer w Bydgoszczy, Fritz Lach w Bydgoszczy, Gustaw Ross, Nakło, Józef v. Falois, Poledno jako członkowie zarządu. — Bydgoszcz, dnia 16 grudnia 1937 r. Sąd Grodzki.

26

W tutejszym rejestrze stowarzyszeń pod Nr 111 zapisano w dniu dzisiejszym przy stowarzyszeniu „Deutsche Bühne", towarzystwo zarejestrowane w Bydgoszczy, że zarząd stanowią: 1. przewodniczący — Theodor Daniel, ul. Dworcowa 67, 2. zast. przewodniczącego — Georg Büttner, ul. Libelta 14, 3. sekretarz — Arthur Sonnenberg, ul. Kołłątaja 5, 4. zast. sekretarza — Hermann Mey, ul. Marcinkowskiego 11, 5. skarbnik — Paul Marsch, ul. M. Piotrowskiego 6, 6. zast. skarbnika — Hugo Rahn, ul. Gdańska 28. — Bydgoszcz, dnia 6 grudnia 1937 r. Sąd Grodzki.

27

W rejestrze stowarzyszeń tutejszego sądu zapisano pod Nr 163 przy Tow. Kolonii Letniej Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy, iż zarząd stanowią: Frankowski Paweł w Bydgoszczy, ul. Długosza 3, m. 5 — prezes; Konkel Władysław w Bydgoszczy, ul. Strzelecka 5, m. 3 — wiceprezes; Sztylka Gustaw w Bydgoszczy, ul. Mazowiecka 1, m. 3 — sekretarz; Lis Feliks w Bydgoszczy, ul. Ogrodowa 5, m. 7, zast. sekretarza; Kamassa Stanisław w Bydgoszczy, ul. Wileńska 6, m. 11 — skarbnik; Topolewski Władysław w Bydgoszczy, ul. Grunwaldzka 6, m. 12 — zastępca skarbnika. — Bydgoszcz, dnia 6 grudnia 1937 r. Sąd Grodzki.

Materiał do ogłoszenia przesyłać należy redakcji najpóźniej do środy godz. 12-tej. W razie nadesłania publikacyj po tym terminie, ogłoszenie może nastąpić dopiero w następnym tygodniu.
Prenumerata kwartalna 4,50 zł. Ogłoszenia: wiersz dwułamowy lub jego miejsce 1,— zł. Cena pojed. egz. 75 gr.

Adres redakcji i administracji: Poznań, ul. Gołębia 1. Telefon 42-11. — Konto czekowe P. K. O. nr 212 055

Drukarnia Państwowa P. A. T. w Poznaniu. 1. 38.